

Lovforslag nr. L 163

Folketinget 2013-14

OMTRYK
Korrektion af bemærkningerne til
lovforslagets § 3, stk. 1.

Fremsat den 26. marts 2014 af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup)

Forslag

til

lov om solarier¹⁾

§ 1. Loven gælder for offentligt tilgængelige solarier, som stilles til rådighed for kosmetisk brug til ikke-lægelige formål.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Solarium: Et anlæg bestående af en opsætning af en eller flere UV-lyskilder med henblik på kosmetisk bestråling af personer.
- 2) Solcenter: En lokalitet, hvor der stilles et eller flere solarier til rådighed for offentligheden.
- 3) Bemandet solcenter: Et solcenter, hvor der fysisk er én eller flere ansatte til stede på lokaliteten.
- 4) Utilsigtet bestråling: Bestråling, der overstiger den bestråling, der påføres personer ved korrekt opsætning, vedligeholdelse og brug af solarier.
- 5) UV-type 1: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger er forårsaget af stråling med bølgelængder længere end 320 nm og karakteriseret ved en relativ høj intensitet i intervallet 320 nm til 400 nm.
- 6) UV-type 2: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger er forårsaget af stråling med bølgelængder både kortere og længere end 320 nm og karakteriseret ved en relativ høj intensitet i intervallet 320 nm til 400 nm.
- 7) UV-type 3: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger er forårsaget af stråling med bølgelængder både kortere og længere end 320 nm og karakteriseret ved en begrænset intensitet i hele UV-båndet.
- 8) UV-type 4: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger hovedsageligt er forårsaget af stråling med bølgelængder kortere end 320 nm.

§ 3. En indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, må kun anvende solarier af UV-type 1, UV-type 2 eller UV-type 3, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Solarier af UV-type 1 og UV-type 2 må kun anvendes i bemandede solcentre.

Stk. 3. Solarier af UV-type 4 må ikke anvendes.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan efter forhandling med erhvervs- og vækstministeren undtage et solarium fra de i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1-4, og § 5, stk. 2, nævnte krav til apparaturet, når solariet på anden måde sikrer en forbedret beskyttelse af solariebrugerne.

§ 4. Én eller flere ansatte i bemandede solcentre skal have gennemgået uddannelse og træning.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter regler om krav til uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 og UV-type 2 og til ansattes rådgivning af brugeren af solariet.

§ 5. En indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at solariet opfylder følgende krav:

- 1) Den effektive udstråling må ikke overstige 0,3 W/m² vægtet efter det spektrum for rødmepåvirkninger, der fremgår af tabellen i bilag 1.
- 2) Solariet skal være mærket med UV-type. Solarier, der anvender lysrør, skal være mærket med et ækvivalenskodeområde, der angiver, hvilke typer lysrør, der skal anvendes i det enkelte solarium. Solarier, der anvender andre UV-lyskilder end lysrør, skal være mærket med en typeangivelse af lyskilder, der anbefales anvendt.
- 3) Solariet skal være udstyret med en timer eller timerfunktion, der skal kunne indstilles i overensstemmelse med fabrikantens doseringsplan eller tilsvarende anvisning. Solariet skal afbrydes automatisk, inden eksponeringstiden overstiger 110 procent af den indstillede værdi, jf. dog stk. 4.
- 4) Timerens eller timerfunktionens højeste indstilling skal medføre, at solariet afbrydes senest, når en samlet stråledosis på 800 J/m² er opnået.

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

5) Solariet skal være placeret og afskærmet, så ingen utilstet kan udsættes for solariets stråling.

Stk. 2. En indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at brugeren af solariet har adgang til beskyttelsesbriller, der yder tilstrækkelig beskyttelse af øjnene forfra og fra siden samtidig med, at beskyttelsesbrillerne tillader tilstrækkeligt lys at trænge igennem, så brugerne kan se igennem dem.

Stk. 3. Beskyttelsesbrillerne, jf. stk. 2, skal overholde følgende krav til filtreringsegenskaber:

- 1) For UV-stråling ved bølgelængder længere end 250 nm og lig med eller kortere end 320 nm må den maksimale transmission ikke overstige 0,1 procent af den effektive udstråling fra lyskilden.
- 2) For UV-stråling ved bølgelængder længere end 320 nm og lig med eller kortere end 400 nm må den maksimale transmission ikke overstige 1 procent af den effektive udstråling fra lyskilden.
- 3) For UV-stråling ved bølgelængder længere end 400 nm og lig med eller kortere end 550 nm må den maksimale transmission ikke overstige 5 procent af den effektive udstråling fra lyskilden.

Stk. 4. En indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at en let forståelig betjeningsvejledning er ophængt på eller ved solariet.

Stk. 5. En indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at synlig skiltning om generelle sundhedsråd til brugeren af solariet er ophængt på en fremtrædende plads i solcentret. Sundhedsstyrelsen udarbejder til brug herfor obligatorisk oplysningsmateriale.

§ 6. Et solcenter skal registreres hos Sikkerhedsstyrelsen. Registreringspligten påhviler den indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed. Registrering sker ved indsendelse af oplysninger om navn, adresse og et eventuelt CVR-nummer på solcentret samt på den indehaver eller forpagter, der stiller solarier til rådighed i solcentret. Sker der ændringer i forhold til de registrerede oplysninger, har den indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for rimelig tid.

Stk. 2. Et solarium må ikke stilles til rådighed i et solcenter, før solcentret er registreret, jf. stk. 1.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen offentliggør en oversigt over de registrerede solcentre.

§ 7. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af kontrolforpligtelserne

efter stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage målinger af solariers udstråling m.v. samt øvrige undersøgelser af solarier, der er nødvendige efter stk. 1.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Sikkerhedsstyrelsen i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige private virksomheder til at foretage kontrolmålinger efter stk. 2, 2. pkt., af solariers udstråling m.v.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om kontrolmåling af solarier.

§ 8. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 9. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde overtrædelser af § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1, § 6, stk. 1, 1. pkt., og § 10, stk. 4, 2. pkt.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 4, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. august 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for sundhed for forebyggelse fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 4.

Stk. 3. For solcentre, hvor der drives solcentervirksomhed ved lovens ikrafttrædelse, finder § 6, stk. 2, først anvendelse pr. 1. november 2014.

Stk. 4. Forbuddet mod solarier af UV-type 4 i § 3, stk. 3, gælder ikke for solarier af UV-type 4, der stilles til rådighed for offentligheden i bemandede solcentre, og som var anskaffet før lovens ikrafttræden. Indehaveren eller forpagteren, der stiller solariet til rådighed, har pligt til at informere brugeren af solariet om, at det ikke er tilrådeligt at bruge et solarie af UV-type 4 uden forinden at have rådført sig med en læge herom.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Bølgelængder (λ) nm	Vægtningsfaktor ($S\lambda$)	
	Spektrum for non-melanom hudkræft	Spektrum for rødme påvirkninger
250	0,010 900	1,000 000
251	0,011 139	1,000 000
252	0,011 383	1,000 000
253	0,011 633	1,000 000
254	0,011 888	1,000 000
255	0,012 158	1,000 000
256	0,012 435	1,000 000
257	0,012 718	1,000 000
258	0,013 007	1,000 000
259	0,013 303	1,000 000
260	0,013 605	1,000 000
261	0,013 915	1,000 000
262	0,014 231	1,000 000
263	0,014 555	1,000 000
264	0,014 886	1,000 000
265	0,015 225	1,000 000
266	0,015 571	1,000 000
267	0,015 925	1,000 000
268	0,016 287	1,000 000
269	0,016 658	1,000 000
270	0,017 037	1,000 000
271	0,017 424	1,000 000
272	0,017 821	1,000 000
273	0,018 226	1,000 000
274	0,018 641	1,000 000
275	0,019 065	1,000 000
276	0,019 498	1,000 000
277	0,019 942	1,000 000
278	0,020 395	1,000 000
279	0,020 859	1,000 000
280	0,021 334	1,000 000
281	0,025 368	1,000 000
282	0,030 166	1,000 000
283	0,035 871	1,000 000
284	0,057 388	1,000 000
285	0,088 044	1,000 000
286	0,129 670	1,000 000
287	0,183 618	1,000 000
288	0,250 586	1,000 000

OMTRYK

4

289	0,330 048	1,000 000
290	0,420 338	1,000 000
291	0,514 138	1,000 000
292	0,609 954	1,000 000
293	0,703 140	1,000 000
294	0,788 659	1,000 000
295	0,861 948	1,000 000
296	0,919 650	1,000 000
297	0,958 965	1,000 000
298	0,988 917	1,000 000
299	1,000 000	0,805 378
300	0,991 996	0,648 634
301	0,967 660	0,522 396
302	0,929 095	0,420 727
303	0,798 410	0,338 844
304	0,677 339	0,272 898
305	0,567 466	0,219 786
306	0,470 257	0,177 011
307	0,385 911	0,142 561
308	0,313 889	0,114 815
309	0,253 391	0,092 469
310	0,203 182	0,074 473
311	0,162 032	0,059 979
312	0,128 671	0,048 306
313	0,101 794	0,038 905
314	0,079 247	0,031 333
315	0,061 659	0,025 235
316	0,047 902	0,020 324
317	0,037 223	0,016 368
318	0,028 934	0,013 183
319	0,022 529	0,010 617
320	0,017 584	0,008 551
321	0,013 758	0,006 887
322	0,010 804	0,005 546
323	0,008 525	0,004 467
324	0,006 756	0,003 597
325	0,005 385	0,002 897
326	0,004 316	0,002 333
327	0,003 483	0,001 879
328	0,002 830	0,001 514
329	0,002 316	0,001 462
330	0,001 911	0,001 413
331	0,001 590	0,001 365
332	0,001 333	0,001 318
333	0,001 129	0,001 274

OMTRYK

334	0,000 964	0,001 230
335	0,000 810	0,001 189
336	0,000 688	0,001 148
337	0,000 589	0,001 109
338	0,000 510	0,001 072
339	0,000 446	0,001 035
340	0,000 394	0,001 000
341	0,000 394	0,000 966
342	0,000 394	0,000 933
343	0,000 394	0,000 902
344	0,000 394	0,000 871
345	0,000 394	0,000 841
346	0,000 394	0,000 813
347	0,000 394	0,000 785
348	0,000 394	0,000 759
349	0,000 394	0,000 733
350	0,000 394	0,000 708
351	0,000 394	0,000 684
352	0,000 394	0,000 661
353	0,000 394	0,000 638
354	0,000 394	0,000 617
355	0,000 394	0,000 596
356	0,000 394	0,000 575
357	0,000 394	0,000 556
358	0,000 394	0,000 537
359	0,000 394	0,000 519
360	0,000 394	0,000 501
361	0,000 394	0,000 484
362	0,000 394	0,000 468
363	0,000 394	0,000 452
364	0,000 394	0,000 437
365	0,000 394	0,000 422
366	0,000 394	0,000 407
367	0,000 394	0,000 394
368	0,000 394	0,000 380
369	0,000 394	0,000 367
370	0,000 394	0,000 355
371	0,000 394	0,000 343
372	0,000 394	0,000 331
373	0,000 394	0,000 320
374	0,000 394	0,000 309
375	0,000 394	0,000 299
376	0,000 394	0,000 288
377	0,000 394	0,000 279
378	0,000 394	0,000 269

379	0,000 394	0,000 260
380	0,000 394	0,000 251
381	0,000 394	0,000 243
382	0,000 394	0,000 234
383	0,000 394	0,000 226
384	0,000 394	0,000 219
385	0,000 394	0,000 211
386	0,000 394	0,000 204
387	0,000 394	0,000 197
388	0,000 394	0,000 191
389	0,000 394	0,000 184
390	0,000 394	0,000 178
391	0,000 394	0,000 172
392	0,000 394	0,000 166
393	0,000 394	0,000 160
394	0,000 394	0,000 155
395	0,000 394	0,000 150
396	0,000 394	0,000 145
397	0,000 394	0,000 140
398	0,000 394	0,000 135
399	0,000 394	0,000 130
400	0,000 394	0,000 126

Tabellen er gengivet fra DS/EN 60335-2-27:2010 med tilladelse fra Fonden Dansk Standard. Oversættelsen er foretaget af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre en styrket beskyttelse mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling fra offentligt tilgængelige solarier til ikke-lægelige formål.

Der skal være tillid til, at solarier, der gratis eller mod betaling stilles til rådighed for solariebrugere på et offentligt tilgængeligt sted, er så sikre som muligt og forbundet med så lille en sundhedsmæssig risiko som muligt. Videre skal solariebrugerne kunne anvende solarierne på et oplyst grundlag og dermed selv bidrage til at minimere den sundhedsmæssige risiko ved brugen.

Det foreslås derfor, at der stilles krav til apparaturet i solcentre og til dets anvendelse for at sikre en styrket beskyttelse af brugeren. Videre foreslås det, at der stilles krav om synlig skiltning af generelle sundhedsråd ved offentligt tilgængelige solarier. For at sikre en høj regelefterlevelse foreslås der også fastsat skærpede straffebestemmelser og regler om kontrol med solcentre.

2. Baggrund for lovforslaget

2.1. Den tværministerielle arbejdsgruppes overvejelser

Den daværende økonomi- og erhvervsminister nedsatte i foråret 2011 en tværministeriel arbejdsgruppe om solarier med deltagelse fra Erhvervs- og Vækstministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Baggrunden var blandt andet, at Sikkerhedsstyrelsen med hjemmel i produktsikkerhedsloven i 2010 gennemførte en række tilsyn på solarieområdet for at kontrollere, om solarierne i primært solcentre levede op til sikkerhedskravene. Tilsynet omfattede blandt andet kontrol af solarietyper, solariernes UV-udstråling, og om solarierne var korrekt mærkede. Kontrollen viste, at der er problemer på solarieområdet, som kan gå ud over solariebrugernes sikkerhed og sundhed. Især er det et problem, at der er solarier, hvor UV-udstrålingen er for høj i forhold til den maksimale udstrålingsgrænse på 0,3 watt/m², som er anbefalet af Scientific Committee on Consumer Products.

Den tværministerielle arbejdsgruppe om solarier har analyseret, hvilke tiltag, der vil højne og fastholde sikkerheden på området, samt hvordan der kan sikres øget regelefterlevelse på solarieområdet. Arbejdsgruppens rapport »Rapport fra den Tværministerielle Arbejdsgruppe om Solarier« fra 2012 indeholder en række konkrete vurderinger af tiltag vedrørende anvendelse af solarier i solcentre og peger på et reguleringsbehov på tre områder:

1. Solariers udstråling og UV-type
2. Beskyttelse af forbrugeren (lovforslaget anvender begrebet solariebruger)
3. Tilsyn med anvendelse af solarier.

Med lovforslaget lægges der op til at implementere flere af arbejdsgruppens anbefalinger.

2.1.1. Udstråling og UV-type

Det fremgår af rapporten fra den tværministerielle solariearbejdsgruppe, at solarier kan opdeles i fire UV-typer med forskellige grader af henholdsvis UV-A og UV-B stråling. UV-B stråling har større evne til at fremkalde rødme og forbrænding som ved samme mængde UV-A stråling.

Brugere af solarier af UV-type 1 og 2 kan forledes til at bruge solarierne i længere tid end brugere af solarier af UV-type 3, da solarier af UV-type 1 og 2 har en større udstråling af typen UV-A end solarier af UV-type 3, og dermed en lavere forbrændingsrisiko. Brugeren vil derved få en højere samlet eksponering af UV-lys. Risikoen for fejlbetjening af solarierne kan således være højere ved UV-type 1 og 2 end ved UV-type 3. UV-type 4 solarier har en højere grad af UV-B stråling end de øvrige solarier og øger derfor den enkelte brugers relative risiko for at få forbrændinger.

Det indgår derfor i arbejdsgruppens anbefalinger at fastsætte konkrete regler om maksimal udstråling fra solarier, om anvendelse af de forskellige typer af solarier (UV-typer), om vedligeholdelse af solarier og om kontrol. Der indgår ligeledes i anbefalingerne forslag om forbud mod brug af solarier for personer under 18 år.

2.1.2. Beskyttelse af forbrugeren

Det fremgår af arbejdsgruppens rapport, at standarden EN 60335-2-27 stiller en række krav til særlige sikkerhedsforanstaltninger ved markedsføring af solarier. Solarierne skal eksempelvis leveres med to par beskyttelsesbriller og være udstyret med en timer. Der er desuden en række krav til mærkning og brugsanvisning. Standarden er ikke juridisk bindende. På grund af sundhedsfaren er der behov for vejledning af forbrugeren.

Det indgår på den baggrund i arbejdsgruppens anbefalinger at fastsætte konkrete regler om, at solcentrene stiller beskyttelsesbriller, der lever op til standardens krav, til rådighed for forbrugeren, da der er risiko for at udvikle symptomer svarende til sneblindhed, hvis øjnene ikke er dækket tilstrækkeligt imod strålingen.

Der er forekommet tilfælde i udlandet, hvor forbrugeren, der er faldet i søvn i solarieret, er blevet alvorligt forbrændt, fordi solarierets timer var defekt. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at solarier udstyres med en timer, som kan indstilles i overensstemmelse med fabrikantens doseringsplan eller tilsvarende anvisninger, og at der stilles krav om, at solarieret automatisk afbrydes ved fejl i solarierets timer.

Arbejdsgruppen har vurderet, at det er en vigtig foranstaltning for at sikre, at forbrugeren uden unødigt fare for sin sundhed og sikkerhed kan bruge solarierne, at der ophænges råd angående brug af solarier. Dette vil være med til at sætte den enkelte forbruger i stand til at foretage et oplyst valg.

For at beskytte forbrugeren er det vigtigt, at det umiddelbart kan kontrolleres, at det enkelte solarium overholder kravene til udstråling og UV-type. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at solarierne mærkes med UV-type og ækvivalenskodeområde, der angiver, hvilke typer lysrør der skal anvendes i det enkelte solarium.

2.1.3: Tilsyn med anvendelse af solarier

Arbejdsgruppen har ligeledes anbefalet, at det overvejes at etablere en kontrolordning indeholdende en registrering af solcentrene og en myndighedskontrol kombineret med egenkontrol (logbog).

Logbogen kan betyde, at solcentrene løbende holder fokus på den væsentligste sikkerheds- og sundhedsmæssige faktor, kravene til solariernes udstråling og UV-type. Logbogen vil også give kontrolmyndigheden mulighed for at udføre en del af den risikobaserede kontrol som dokumentationskontrol.

En registreringsordning vil øge kontrolmyndighedens kendskab til solariebranchen og dermed gøre det muligt at planlægge en mere effektiv kontrol, ligesom der vil kunne gennemføres en målrettet kommunikationsindsats. Endelig kan registreringen medvirke til større regelefterlevelse, idet forbrugerne vil få mulighed for på kontrolmyndighedens hjemmeside at undersøge, hvilke solcentre der er registrerede, og dermed gøre det muligt for forbrugerne kun at vælge registrerede solcentre.

Arbejdsgruppen har vurderet at indførelse af bødestraf for drift af solcenter uden at være registreret samt for overskridelse af krav til solariernes udstråling og UV-type vil have en præventiv effekt, der vil medvirke til øget regelefterlevelse. Derudover vil det betyde en mere effektiv kontrol, at overtrædelser umiddelbart vil kunne anmeldes til politiet, hvor der i dag efter gældende regler først udstedes et forbud eller påbud, og politianmeldelse først kan foretages, når det er konstateret, at forbuddet eller påbuddet ikke efterleves.

Arbejdsgruppen foreslår ligeledes, at det overvejes at analysere muligheden for at anvende administrative bødeforlæg som sanktionsmulighed.

2.2. Ministeriets overvejelser

UV-stråling fra både den naturlige sol og kunstige kilder er klassificeret som kræftfremkaldende for mennesker af International Agency for Research on Cancer (IARC) under verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Danskerne har den fjerdestørste forekomst af nye tilfælde af modermærkekræft pr. 100.000 indbyggere, kun overgået af Australien, New Zealand og Schweiz. Danmark ligger på en førsteplads, når der ses på unge kvinder i alderen 15-39 år.

Ca. én ud af syv får kræft i huden (modermærkekræft eller anden form for hudkræft), inden de fylder 75 år. I 2012 fik ca. 15.000 konstateret nye tilfælde af hudkræft. Kræft i huden er således den hyppigste kræftform i Danmark. Forekomsten af modermærkekræft i huden er stigende med over fire gange så mange tilfælde i 2010 som i 1981.

Statens Serum Institut registrerer alle nydiagnosticerede tilfælde af cancer i Danmark i et register kaldet Cancerregisteret og samler oplysninger om alle dødsfald i Danmark i et register kaldet Dødsårsagsregisteret. Tal fra Cancerregisteret viser, at 2060 danskere i 2012 fik konstateret modermærkekræft, der er den alvorligste kræftform i huden. Ifølge Dødsårsagsregisteret døde 310 af modermærkekræft i 2012.

Kræft i huden opstår som oftest efter udsættelse for UV-stråling og kan dermed forebygges. Ifølge Sundhedsstyrelsen kan op til 90 procent af alle tilfælde af kræft i huden relateres til UV-stråling fra den naturlige sol og fra solarier. I en lys befolkning som den danske kan hen imod ni ud af ti tilfælde af kræft i huden forebygges ved at undgå solskoldninger, og ved at eksponeringen for UV-stråling reduceres.

Brug af solarier er forbundet med en sundhedsmæssig risiko, og det er derfor centralt, at solariebrugeren er bekendt med den risiko og kan træffe beslutning om at bruge solarier på et oplyst grundlag. Samtidig er det væsentligt, at brugeren kan have tillid til, at solarier er så sikre som muligt.

Sikkerhedsstyrelsens tilsyn på solarieområdet i 2010-2012 viste imidlertid, at der er problemer på solarieområdet, som kan gå ud over solariebrugernes sikkerhed og sundhed. Sikkerhedsstyrelsens kontrol af solarier i 2012 uden forudgående varsel viste, at 59 procent af de solarier, der blev foretaget målinger af, ikke overholdt den anbefalede grænseværdi for maksimal udstråling.

Der er derfor behov for at stille en række specifikke krav til apparaturet og til dets anvendelse samt mere restriktive straffebestemmelser med henblik på at sikre større sikkerhed for solariebrugeren og en øget regelefterlevelse i solariebranchen.

Lovforslaget tager på den baggrund særligt sigte på at sikre en styrket beskyttelse af solariebrugere mod skadelige virkninger af kunstig frembragt UV-stråling ved brug af solarier ved at sikre, at solarierne er så sikre som muligt og forbundet med så lille en sundhedsmæssig risiko som muligt. Formålet er også, at brugerne skal kunne anvende solarierne på et oplyst grundlag, og dermed også selv bidrage til en mere sikker anvendelse af solarier.

Lovforslaget lægger ikke op til at indføre en aldersgrænse for brug af solarier, som ellers foreslået af den tværministerielle arbejdsgruppe for solarier.

Når der ses på børn og unges solarievaner, så går udviklingen i den rigtige retning. Der henvises til »Børn og unges solarievaner 2012 – en kortlægning« foretaget af Solkampagnens evalueringsenhed CEDS (Center of Excellence for evaluering og monitorering under den Danske Solkampagne) for Kræftens Bekæmpelse og Trygfonden. Heraf fremgår det, at andelen af 15-25-årige, der går i solarium, er faldet fra 41 procent i 2008 til 15 procent i 2012. Samtidig fremgår det, at andelen af de 15-25-årige, der aldrig har brugt solarium, er steget fra 34 procent i 2008 til 57 procent i 2012. Det er ministeriets forventning, at kravet til øget brugeroplysning, herunder bl.a. obligatorisk skiltning i solcentre om generelle sundhedsråd om vejledning om, i hvilke tilfælde brug af solarium helt frarådes, de sundhedsmæssige

risici forbundet med brug af solarier, samt regler for ansattes uddannelse og træning i bemandede solcentre og til ansattes rådgivning om korrekt brug, helbredsrisiko og mulige skader, kan understøtte den positive udvikling i børn og unges solarievaner.

Med lovforslaget fastsættes en myndighedskontrol med overholdelsen af lovens bestemmelser administreret af Sikkerhedsstyrelsen. Videre skal lovforslaget understøtte muligheden for en målrettet kontrol, hvorfor der indføres en registreringsforpligtelse for al solarievirksomhed.

Lovforslaget skal desuden anspore til øget regelefterlevelse i solariebranchen med en skærpelse af straffebestemmelserne på området. Med lovforslaget fastsættes bødestørrelser ved overtrædelse af visse af lovens materielle bestemmelser på 15.000 kr., 20.000 kr. og 25.000 kr. for henholdsvis 1., 2. og 3. gangstilfælde. Efter lovforslaget straffes en overtrædelse af registreringsforpligtelsen med bøde på 5.000 kr.

Der tilsigtes hermed et forholdsvist højt bødeniveau sammenlignet med den øvrige lovgivning på forebyggelsesområdet. Det bemærkes i den forbindelse, at Folketinget vedtog en skærpelse af straffebestemmelserne i lov om røgfri miljøer, jf. lov nr. 607 af 18. juni 2012, og lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lov nr. 327 af 23. marts 2013, der indebar ca. en fordobling af bødestørrelserne til 5.000 kr., 10.000 kr. og 20.000 kr. for henholdsvis 1., 2. og 3. gangstilfælde.

De højere bødestørrelser for en overtrædelse af kravene til apparaturet og dets anvendelse på solarieområdet skal ses i lyset af den betydelige sundhedsrisiko ved brug af solarier, der ikke lever op til sikkerhedskravene sammenholdt med det forhold, at brugerne af solarieret ikke selv har mulighed for at tilegne sig viden om, hvorvidt et solarium overholder sikkerhedskravene og herunder særligt den maksimale grænseværdi for udstråling.

Lovforslaget lægger ikke op til indførelse af en egenkontrolordning, som ellers foreslået af den tværministerielle arbejdsgruppe for solarier for at øge fokus på lovens sikkerhedskrav og muliggøre dokumentationskontrol. Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at fokus på lovens sikkerhedskrav kan opnås af andre veje end gennem egenkontrol. Hertil bemærkes, at den foreslåede registreringsordning muliggør en mere målrettet kommunikationsindsats over for solcentre, samt at en egenkontrolordning vil medføre øgede administrative og økonomiske konsekvenser for de erhvervsdrivende.

Det har været endvidere været overvejet at følge arbejdsgruppens anbefaling om, at lovforslaget skulle give mulighed for, at kontrolmyndigheden kunne udstede administrative bøder i forbindelse med en konstatering af en bødesanktioneret overtrædelse af solarieloven. Henset til, at det med solarieloven gøres muligt at sanktionere allerede ved en overtrædelse af loven – og ikke først ved overtrædelse af et forbud/påbud, som det er tilfældet efter produktsikkerhedsloven – og henset til det hidtidige begrænsede antal bødesager på solarieområdet, er det besluttet ikke at indføre mulig-

hed for anvendelse af administrative bødeforlæg på nuværende tidspunkt.

3. Gældende ret

Der findes i dag ikke specifikke regler om anvendelse af solarier i solcentre. Derimod er der regler, som opstiller specielle betingelser for markedsføringen af solarier.

Bekendtgørelse nr. 797 af 30. august 1994 om ikrafttræden af EF-direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, som ændret ved EF-direktiv om ændring af blandt andet EF-direktiv om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser gennemfører lavspændingsdirektivets (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser) sikkerhedskrav i dansk ret. Bekendtgørelse nr. 693 af 10. juni 2013 om indretning af tekniske hjælpemidler gennemfører maskindirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF) i dansk ret. De to direktiver stiller sikkerhedskrav til konstruktionen som betingelse for markedsføring af elektrisk materiel henholdsvis maskiner. Der er en formodning om, at elektrisk materiel og maskiner, der er fremstillet i overensstemmelse med en harmoniseret standard, opfylder den pågældende bekendtgørelses sikkerhedskrav. Derimod opstilles der ingen specifikke betingelser for anvendelsen af solarier.

Standarden EN 60335-2-27 fastsætter særlige bestemmelser om konstruktion af solarier (blandt andet et krav om at den samlede effektive udstråling højst må udgøre $0,3 \text{ w/m}^2$) og er harmoniseret i henhold til lavspændingsdirektivet. Selvom standarden endnu ikke er harmoniseret i henhold til maskindirektivet, anvendes dens bestemmelser som grundlag ved bedømmelsen af det sikkerhedsmæssige niveau.

Det er ikke obligatorisk at følge standardens specielle regler, men hvis et solarium ikke er konstrueret i overensstemmelse med standardens sikkerhedsbestemmelser, må fabrikanten selv dokumentere, at solarieret overholder sikkerhedskravene efter den relevante af de to bekendtgørelser.

Som nævnt findes der i dansk ret ingen regler, der i relation til strålefare opstiller specifikke betingelser for anvendelsen af solarier i solcentre.

Solarieområdet er således alene reguleret af det generelle sikkerhedskrav i produktsikkerhedsloven, jf. lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed, hvorefter producenter og distributører kun må bringe sikre produkter i om sætning. Produktsikkerhedsloven implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet).

I de enkelte tilfælde vil der med hjemmel i bestemmelserne om det generelle produktsikkerhedskrav og af hensyn til strålefare kunne opstilles supplerende krav som betingelse for anvendelsen af solarier i solcentre.

En forudsætning for at kunne opstille supplerende krav er, at det efter en konkret risikovurdering må lægges til grund, at anvendelse af et solarium er farligt i den givne sammenhæng. Selvom standard EN 60335-2-27 ikke er harmoniseret efter produktsikkerhedsdirektivet, indgår den som et element i den konkrete risikovurdering.

I risikovurderingen indgår, jf. produktsikkerhedslovens § 6, stk. 3, nr. 5, endvidere aktuel viden om sundhedsrisici ved anvendelsen af solarier.

Produktsikkerhedslovens beføjelser og sanktioner kan anvendes i forbindelse med kontrollen af, om solcentre overholder de generelle regler i produktsikkerhedsloven, når solcentre anvender solarier i forbindelse med tjenesteydelser, der retter sig mod forbrugere.

Med hjemmel i produktsikkerhedsloven og med støtte i forudsætninger fra standarden har Sikkerhedsstyrelsen således i praksis f.eks. nedlagt konkrete forbud mod, at solarier af UV-type 1, UV-type 2 og UV-type 4 anvendes i ubemandede solcentre, samt at udstrålingen overstiger $0,3 \text{ w/m}^2$.

Produktsikkerhedsloven indeholder hjemmel til, at man i bekendtgørelsesform kan udstede et generelt forbud mod anvendelsen af farlige solarier. Produktsikkerhedsloven indeholder imidlertid ikke hjemmel til, at der kan udstedes generelle regler indeholdende alle de krav, som lovforslaget lægger op til, at solcentre skal opfylde som betingelse for at anvende solarier.

Efter gældende ret er det i medfør af produktsikkerhedslovens § 35, muligt at strafsanktionere solcentre, der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud givet efter produktsikkerhedsloven. Retspraksis vedrørende bødestørelsen ved disse overtrædelser er sparsom. Der har kun været ganske få sager, hvor solcentre er blevet idømt eller har vedtaget en bøde efter denne bestemmelse. Bødeniveauet lå i alle sager på 5.000 kr.

4. Hovedpunkter i lovforslaget

De gældende regler, som opstiller specifikke betingelser for markedsføringen af solarier, kan ikke i tilstrækkeligt omfang yde solariebrugerne beskyttelse mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af solarier samt sikre, at brugerne har mulighed for at anvende solarier på et oplyst grundlag. Der er derfor behov for at sikre dette ved at fastsætte krav til apparaturet og dets anvendelse. De gældende regler indeholder endvidere ikke alle de beføjelser og sanktioner, der er nødvendige for at udføre kontrol med solarier i solcentre. Der er derfor behov for at indføre specielle kontrolregler, der tilvejebringer bedre forudsætninger for at forbedre regelefterlevelsen og sikkerheden på solarieområdet.

Formålet med lovforslaget er derfor at sikre en styrket beskyttelse af solariebrugere mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling fra offentligt tilgængelige solarier. Desuden er det et selvstændigt formål at sikre, at brug af solarier sker på et velinformeret grundlag. Forslaget om specifikke krav til apparaturet og dets anvendelse, registreringspligten, højere bødestraffe, krav om uddannelse og træning af ansatte og an-

sattes rådgivning af solariebrugerne i bemandede solcentre samt pligten til at informere brugerne om generelle sikkerhedsråd tager således sigte på at beskytte personer, herunder personer under 18 år, mod de sundhedsskadelige konsekvenser ved brug af kosmetiske solarier.

4.1. Forholdet til produktsikkerhedsdirektivet og produktsikkerhedsloven

Lovforslagets § 1 om anvendelsesområde forudsætter, at denne lov ikke indeholder en fuldstændig regulering af samtlige sikkerhedsaspekter ved ultraviolet stråling i forbindelse med anvendelsen af alle solarier, idet området også i en vis udstrækning er reguleret ved produktsikkerhedsdirektivets regler implementeret i dansk ret ved produktsikkerhedsloven. Lovforslaget giver heller ikke Sikkerhedsstyrelsen indgrebsbeføjelser i alle tilfælde af konstaterede overtrædelser af loven og de i medfør af loven udstedte regler.

Med lovforslaget indføres nationale regler på et specifikt område – anvendelse af offentligt tilgængelige solarier, som er omfattet af produktsikkerhedsdirektivets anvendelsesområde. Produktsikkerhedsdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, og Danmark er således forpligtet til at have en regulering inden for solarieområdet, der mindst er på samme niveau som produktsikkerhedsdirektivet, og derfor i alle tilfælde skal medføre minimum samme sikkerhedsniveau som det generelle sikkerhedskrav i produktsikkerhedsdirektivet. Det vurderes, at lovforslagets specifikke regulering er i overensstemmelse med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet. Lovforslaget er som hovedregel udtryk for en lovfæstelse af kontrolpraksis på solarieområdet efter det generelle sikkerhedskrav i produktsikkerhedsloven. Som det fremgår ovenfor i afsnit 3, indeholder produktsikkerhedsloven ikke hjemmel til at udstede generelle regler med alle de specifikke krav, som forslås indført med lovforslaget.

Dette lovforslag indeholder også kun de specifikke kontrolregler, som er nødvendige for kontrollen med, at lovens bestemmelser og de i medfør af loven udstedte bestemmelser overholdes.

Det er hensigten, at det som udgangspunkt vil være lovligt for solcentre at anvende solarier, når reglerne i solarieloven og de i medfør af denne lov udstedte regler er overholdt. I det omfang et forhold ikke er reguleret i solarieloven, men alligevel kan bevirke, at et solarium kan være farligt, kan produktsikkerhedslovens bestemmelser anvendes ved kontrollen.

Det følger af forarbejderne til produktsikkerhedsloven, jf. pkt. 2.1, i de almindelige bemærkninger til forslag til lov om produktsikkerhed (lovforslag nr. L 41, fremsat den 22. oktober 2009), at produktsikkerhedsloven kan betegnes som en opsamlingslov. Det vil sige, at den både finder anvendelse i forhold til produkter, der ikke er reguleret andet steds, og i forhold til produkter, der kun er delvist reguleret af anden lovgivning. På den måde udfylder produktsikkerhedsloven de huller, der måtte være i særlovgivningens krav til produkters sikkerhed og dertil hørende håndhævselsbeføjelser. Det betyder, at loven kan anvendes som supplement til sær-

lovgivning i tilfælde, hvor særloven ikke regulerer de relevante sikkerhedsaspekter ved et produkt fuldstændigt, eller hvor særlovgivningen ikke indeholder indgrebsbeføjelser, der svarer til dem, myndighederne har i medfør af produkt-sikkerhedsloven.

Lovforslagets § 1 forudsætter således, at det almindelige sikkerhedskrav i produktsikkerhedsloven vil kunne supplere kravene i solarieloven i det omfang, en konkret anvendelse af solarier viser sig at være farlig, uanset at den overholder de konkrete regler i denne lov og de i medfør af loven udstedte regler.

Kontrollen på solarieområdet vil som udgangspunkt blive ført efter solarieloven. Det forudsættes dog, at indgrebsbeføjelserne i produktsikkerhedsloven vil kunne finde supplerende anvendelse.

Såfremt solcentre f.eks. overtræder bestemmelser om sikkerhedsbriller eller om ophængning af råd om brug af solarier, vil Sikkerhedsstyrelsen således kunne udstede påbud eller forbud efter produktsikkerhedslovens § 19 og § 20.

4.2. Lovforslagets anvendelsesområde

Lovforslagets anvendelsesområde omfatter solarier, som stilles til rådighed til kosmetisk brug for brugeren på offentligt tilgængelige steder. Lovforslaget omfatter således solarier, hvortil alle har umiddelbar adgang gratis eller alene på vilkår af et eventuelt krav om betaling. Lovforslagets anvendelsesområde omfatter også tilfælde, hvor benyttelse af solarium indgår som en del af et medlemskab, f.eks. et medlemskab af en idrætsklub eller forening, eller et samlet køb, f.eks. ved køb af hotelophold, benyttelse af fitnesscenter m.v. Solarier som stilles til rådighed af foreninger og klubber er således omfattet af loven.

Med en indehaver forstås også de situationer, hvor en person eller forening lejer eller låner et solarie af en person, og stiller det til rådighed for offentligheden i et solcenter.

4.3 Krav til solarier og apparatets anvendelse

Med baggrund i den tværministerielle arbejdsgruppes anbefaling fastsættes specifikke krav til solarier for at disse må benyttes i offentligt tilgængelige solcentre. Bestemmelserne supplerer produktsikkerhedslovens almindelige sikkerhedskrav. Med lovforslaget fastsættes bestemmelser om, at udstrålingen fra solariet ikke må overstige $0,3 \text{ W/m}^2$, at solariet skal være udstyret med en timer eller timerfunktion, der sikrer mod utilsigtet bestråling, samt at solariet automatisk skal afbryde ved fejl i solariets timer eller timerfunktion. Videre fastsættes krav om, at solariet skal være mærket med blandt andet UV-type og ækvivalenskodeområde, således at der kan udføres en mere effektiv kontrol af, at lovforslagets bestemmelser overholdes. Der fastsættes også krav om hvilke typer solarier, der kan stilles til rådighed til kosmetisk brug og under hvilke betingelser.

Endvidere fastsættes der krav om, at solariet skal være placeret på en sådan måde, at ingen utilsigtet bliver udsat for solariets stråling. Den tværministerielle arbejdsgruppe for solarier har ikke behandlet spørgsmålet om placering af so-

larier. Det vurderes imidlertid at være af væsentlig betydning, at det sikres, at kun den bruger, som anvender solariet, udsættes for bestråling. Dette har blandt andet baggrund i, at der kan opstå en sundhedsmæssig risiko for den, der opholder sig i nærheden af et tændt uafskærmet solarium på grund af øjets følsomhed over for UV-lys.

For at sikre brugeren af et solarium mulighed for at undgå utilsigtet bestråling i øjnene, stilles der krav om, at brugeren har adgang til beskyttelsesbriller, som yder tilstrækkelig beskyttelse af øjnene.

4.4 Krav til brugeroplysning

For at sikre at solariebrugeren kan træffe sit valg vedrørende brug af solarium på et oplyst grundlag, stilles der krav om, at generelle sundhedsråd om brug og sundhedsrisici, der er udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, skal hænges op på en fremtrædende plads i solcentret. Dermed får brugeren let tilgængelig information om sundhedsrisici m.v. ved brug af solariet. Videre stilles der krav om, at der ved hvert solarium ophænges en letlæselig betjeningsvejledning. Endeligt fastsættes en bemyndigelsesbestemmelse om krav til uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 og UV-type 2 og om ansattes rådgivning af solariebrugere.

4.5 Kontrolbestemmelser

Sikkerhedsstyrelsen gives i lovforslaget hjemmel til at føre kontrol med solcentre og overholdelsen af loven og de i medfør af loven udstedte regler. Kontrolordningen indebærer myndighedskontrol og en pligt for solcentrene til at registrere sig.

Kontrollen med solcentrene udføres som risikobaseret kontrol, hvor Sikkerhedsstyrelsen løbende kan tilrettelægge kontrollen ud fra en vurdering af de aktuelle risici og andre relevante forhold samt under hensyntagen til, hvor kontrollen vil have størst effekt i forhold til kontrolindsatsen.

Med lovforslaget skabes herudover hjemmel for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om digital kommunikation om forhold omfattet af loven.

Det forventes, at den i lovforslaget indeholdte kontrolordning vil kunne sikre en større regelefterlevelse og sikkerhed på solarieområdet.

4.6 Straffebestemmelser

Det er i medfør af produktsikkerhedslovens § 35 muligt at straffe ejerne af solcentre, der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud givet efter produktsikkerhedsloven.

Retspraksis vedrørende bødestørrelsen ved overtrædelser på solarieområdet er sparsom. Der har kun været ganske få sager, hvor ejere af solcentre er blevet idømt eller har vedtaget en bøde. Bødeniveauet lå i alle sager på 5.000 kr.

Med lovforslaget fastsættes, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrolbesøg umiddelbart kan overgive sagen til politiet, hvis en overtrædelse af visse af lovens bestemmelser konstateres. Med lovforslaget kan der således gives

bødestraf for overtrædelse af visse af lovens bestemmelser uden forudgående påbud/forbud fra Sikkerhedsstyrelsen.

Med lovforslaget tilsigtes det desuden at hæve bødeniveauet på solarieområdet. Det er således hensigten, at bødestrafpen for en overtrædelse af visse af lovens materielle bestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 9, stk. 1, skal skærpes betydeligt i forhold til det størrelsesniveau, der hidtil er set i retspraksis for solcentres overtrædelser af produktsikkerhedsloven, samt i forhold til det typiske bødeniveau på forebyggelsesområdet. Strålingens potentielt kræftfremkaldende virkninger og dermed sundhedsskadelige effekter er direkte relateret til den modtagne stråledosis, der samlet set er en konsekvens af strålingens styrke, type og varighed. Da den enkelte solariebruger ikke vil være i stand til at afgøre, hvorvidt strålingens styrke overholder de med lovforslaget fastsatte maksimale grænseværdier eller om solarieret overholder forbud mod visse UV-typer i henholdsvis bemandede og ubemandede solcentre, og da solariebrugeren derfor må have tillid til, at såvel lyskilden og udstrålingens styrke er lovmedholdig, betragtes en overtrædelse af § 3, stk. 1-3, og § 5, stk. 1, nr. 1, og § 10, stk. 4, 2. pkt., som værende af alvorlig karakter.

Henset til strålingens potentielt kræftfremkaldende virkninger og de i øvrigt alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved for høj stråledosis, og med henblik på at ansøre til øget regelefterlevelse i solariebranchen, foreslås det at fastsætte bødestørrelserne ved overtrædelse af de ovenfor nævnte bestemmelser, så det sammenholdt med bødeniveauet i de foreliggende sager svarer til en tredobling i normalsituationer for en førstegangsovertrædelse af de nævnte bestemmelser. Det bemærkes dog igen, at retspraksis på området er meget sparsom.

Med lovforslaget vil bødestørrelserne for en overtrædelse af de materielle bestemmelser i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1, og § 10, stk. 4, 2. pkt., fremover være henholdsvis 15.000 kr. for førstegangstilfælde, 20.000 kr. for andengangstilfælde og 25.000 kr. for tredjegangstilfælde. En overtrædelse af formalitetsbestemmelsen i § 6, stk. 1, 1. pkt., om en registreringspligt straffes med bøde på 5.000 kr.

Det er hensigten, at der ved udmåling af bødestrafpen blandt andet skal lægges vægt på, at bøderne skal stå i et passende forhold til den farlige situation, som overtrædelsen af reglerne har medført. Derudover skal andre relevante faktorer, som f.eks. antallet af forekomne skader, gentagen overtrædelse af reglerne og virksomhedens omsætning kunne tillægges vægt ved udmålingen af straffen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Med det forhøjede bødeniveau sendes et kraftigt signal til indehaveren eller forpagteren, der er ansvarlig for at stille solarier til rådighed for brugerne, om, at lovgivningen skal

overholdes. Registreringsforpligtelsen og højere bødestørrelser for en overtrædelse af visse af lovens materielle bestemmelser kan bidrage til øget regelefterlevelse i branchen og dermed til en bedre brugersikkerhed.

De højere bødestrafte og den umiddelbare adgang til at overgive sagen til politiet uden forudgående forbud eller påbud fra Sikkerhedsstyrelsen har således til formål at bidrage til at undgå sundhedsskadelige virkninger ved brug af solarier med udstråling over de tilladte grænseværdier, overtrædelse af kravene til UV-typer og overtrædelse af indehaverens eller forpagterens informationspligt i bemandede solcentre, der stiller et UV-type 4 solarium til rådighed.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om bødestraf for overtrædelse af de i medfør af § 4, stk. 2, udstedte regler om fastsættelse af krav til uddannelse og træning af ansattes i bemandede solcentre og ansattes rådgivning.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil i mindre omfang medføre øgede administrative konsekvenser for kontrolmyndigheden (Sikkerhedsstyrelsen), samt medføre udgifter til kontrol og registrering m.v.

Omkostningerne til oprettelsen af et registreringssystem, hvor solcentrene kan anmelde sig, skønnes at beløbe sig til ca. 0,5 mio. kr., mens driftsomkostninger vil udgøre ca. 0,1 mio. kr. årligt. Hertil kommer omkostninger til at informere branchen om de nye regler, der forventes at udgøre ca. 0,5 mio. kr. i forbindelse med ikrafttrædelsen, mens de årlige driftsudgifter til information af branchen forventes at udgøre ca. 0,1 mio. kr. Omkostningerne forbundet med information af branchen, registrering og kontrolbesøg i medfør af nærværende lov afholdes inden for Sikkerhedsstyrelsens egen ramme for produktsikkerhedstilsyn. Udgifter forbundet med oprettelsen af et register over solarier afholdes inden for Erhvervs- og Vækstministeriets økonomiske ramme.

Det bemærkes, at Sikkerhedsstyrelsen i perioden 2010 til 2013 har prioriteret en særlig indsats på solarieområdet og har anvendt henholdsvis 0,1 mio. kr., 0,8 mio. kr., 0,5 mio. kr. og 0,1 mio. kr. årligt til en kortvarig og intensiv risikobaseret kontrolindsats efter produktsikkerhedsloven i forhold til strålesikkerheden i forbindelse med solcentres anvendelse af solarier.

Lovforslaget indebærer obligatorisk skiltning i solcentre. Udgifterne til produktion og distribution af de obligatoriske skilte eller plakater afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer på Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses ressortområde. Udgifterne hertil forventes at udgøre i størrelsesordenen 0,5 mio. kr.

Den administrative omstillingsomkostning ved obligatorisk skiltning i solcentre forventes at udgøre ca. 10 minutter pr. solcenter, mens de administrative konsekvenser forbundet med kravet om registrering vurderes at udgøre maksimalt 30 minutter pr. solcenter. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse ligger ikke inde med data over antallet af

kommuner, der stiller solarier til rådighed til ikke-lægelige formål.

Lovforslaget medfører i øvrigt ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets bestemmelser vedrørende krav til solarier og forpligtelser for den indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed, forventes kun i mindre omfang at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Kravene i lovforslaget svarer som hovedregel til krav fastsat i standard EN 60335-2-27, som markedsførte solarier allerede i dag ventes at opfylde. Der ventes derfor alene at kunne være mindre udgifter til mærkning af solarier, som har tabt det fra producenten påførte mærke.

Kravet til obligatorisk sundhedsoplysning i solcentre vurderes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Skiltningen skal tilvejebringe oplysning til solariebrugerne i forhold til råd om brug af solarier, og produktionsudgifterne til skiltningen afholdes af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse. Den administrative omstillingsomkostning ved at rekvirere og opsætte skiltene/plakaterne i et solcenter forventes at udgøre ca. 10 minutter pr. virksomhed (rekvirering og montering). Det estimeres, at der på landsplan er ca. 800 solcentre, og dermed at de administrative omstillingsomkostninger samlet set vil udgøre ca. 133 timer på samfundsniveau – svarende til ca. 42.000 kr.

Lovforslagets bemyndigelse til at fastsætte krav til uddannelse af ansatte i solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 og UV-type 2 og til ansattes rådgivning af solariebrugerne, ventes alene at medføre mindre udgifter for det samlede erhverv, da langt hovedparten af opstillede solarier i dag er UV-type 3, som kan anvendes i ubemandede solarier.

Kravet om registrering vurderes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Med ca. 800 eksisterende virksomheder, der vil blive berørt af registreringspligten, og et antaget administrativt tidsforbrug på maksimalt 30 minutter pr. registrering vurderes de administrative konsekvenser ved registrering at udgøre ca. 400 timer på samfundsniveau – svarende til ca. 125.000 kr. på samfundsniveau. Der vil løbende være nye solcentre, som skal lade sig registrere. Det vurderes imidlertid, at der vil være tale om få virksomheder årligt. De løbende administrative konsekvenser vurderes derfor at være meget begrænsede.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
--	--------------------------------------	-----------------------------------

8. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget og de i medfør heraf udstedte bestemmelser har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget indføres nationale regler på området for anvendelse af solarier i solcentre. Dette område falder samtidig under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet). Produktsikkerhedsdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv. Det vurderes, at lovforslagets specifikke regulering er i overensstemmelse med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet.

Som følge af den maksimale grænseværdi for udstråling og begrænsningen i anvendelsen af visse typer solarier i solcentre, sker der underretning af EU-Kommissionen under iagttagelse af informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. juni 1998 nr. 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

Som følge af pligten for solcentrene til at registrere sig sker der underretning af EU-Kommissionen under iagttagelse af servicedirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.

10. Hørte myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden den 24. januar 2014 til 14. februar 2014 været i høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.:

Arbejdsmiljørådet, Brancheorganisationen ForbrugerElektronik, Børnerådet, Coop Danmark, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Idrætsforbund, Danske Regioner, Danske Sommerhusudlejere, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Dermatologisk Selskab, Dansk Elforbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Dansk Fitness & Helse Organisation, Dansk Industri, Dansk Kosmetolog Forening, Dansk Solarieforening, Dansk Solarie Teknik, Dansk Standard, Dansk Supermarked, Dansk Sygeplejeråd, DGI, Feriehusudlejernes Brancheorganisation, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Fabrikker og Importører af Elektriske Husholdningsapparater, Hotel-, Restaurant- & Turisterhvervet (HORESTA), Komiteen for Sundhedsoplysning, KL, Kræftens Bekæmpelse, Lafleco ApS, Lægeforeningen og Suntech ApS.

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De økonomiske engangsudgifter til oprettelsen af et registreringssystem skønnes at udgøre ca. 0,5 mio. kr., mens driftsomkostningerne skønnes at udgøre ca. 0,1 mio. kr. årligt. De økonomiske engangsudgifter til at informere branchen om de nye regler forventes at udgøre ca. 0,5 mio. kr., mens de årlige driftsudgifter til information af branchen forventes at udgøre ca. 0,1 mio. kr. De økonomiske engangsudgifter til produktion og distribution af obligatorisk oplysningsmateriale til solcentre, forventes at udgøre i størrelsesordenen 0,5 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den administrative omstillingsomkostning ved obligatorisk skiltning i solcentre forventes at udgøre ca. 10 minutter pr. solcenter, mens de administrative omstillingsomkostninger forbundet med kravet om registrering vurderes at udgøre maksimalt 30 minutter pr. solcenter. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse ligger ikke inde med data over antal kommuner, der stiller solarier til rådighed.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Den administrative omstillingsomkostning ved obligatorisk skiltning i solcentre forventes at udgøre ca. 10 minutter pr. virksomhed, dvs. i alt ca. 133 timer på samfundsniveau. Kravet om registrering vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderet til ca. 400 timer på samfundsniveau, svarende til 125.000 kr.
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget indføres nationale regler på området for anvendelse af solarier i solcentre. Dette område falder samtidig under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet). Produktsikkerhedsdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv. Det vurderes, at lovforslagets specifikke regulering er i overensstemmelse med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet. Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF. Loven vil efterfølgende blive notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastsætter, at loven finder anvendelse på solarier, som stilles til rådighed for solariebrugeren på offentligt tilgængelige steder og som anvendes til kosmetisk brug. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om der er tale om en privat virksomhed, en foreningsejet eller en offentlig lokalitet, men derimod om der er umiddelbar adgang for offentligheden – såvel gratis som mod betaling.

Anvendelsesområdet omfatter også tilfælde, hvor adgangen til at benytte et solarium indgår som en del af et samlet køb eller et medlemskab af en forening eller en klub, herunder som led i et medlemskab af en amatøridrætsforening eller en fritidsklub, når adgangen er åben for offentligheden. Det kan f.eks. være i forbindelse med overnatning på et hotel, et feriecenter eller lignende steder, eller det kan være i forbindelse med benyttelse af et fitnesscenter, et wellnesscenter, en svømmehal m.v. De nævnte eksempler er ikke udtømmende. Det afgørende er således, om en indehaver eller forpagter stiller et solarium til rådighed for offentligheden såvel gratis som mod betaling.

Den solcentervirksomhed, der falder inden for lovens anvendelsesområde er både private virksomheder, kommuner, foreninger og organisationer m.v., der som led i sin virksomhed eller aktivitet stiller et solarium til rådighed for offentligheden. Det er i den forbindelse uden betydning, om anvendelsen af solarieret udgør en særskilt ydelse eller er en del af et samlet køb eller medlemskab. Videre er det uden betydning om medlemskabet er gratis eller alene kan opnås på vilkår af et krav om betaling. Det er tilsvarende uden betydning om ydelsen er forbundet med særskilt honorar eller betaling.

Solarier i lejligheder og private sommerhuse, der udlejes med et solarium som en del af indboet, vil ikke være omfattet af loven. Solarier i private hjem er alene omfattet, hvis de stilles til rådighed for offentligheden, idet privatpersoners egen brug af private solarier ikke er omfattet af loven.

Ved kosmetisk brug forstås alle former for brug, der ikke sker som led i lægelig behandling og under lægeligt tilsyn, uanset solariebrugerens formål hermed. Af ikke udtømmende eksempler på kosmetisk brug er solbadning, velvære og stimulering af D-vitamin m.v.

Loven omfatter ikke solarier til kosmetisk brug som led i lægelig behandling.

Der henvises til afsnit 4.1. om forholdet mellem solarieloven og produktsikkerhedsloven.

Til § 2

Det foreslås, at der indsættes definitioner på begreber anvendt i den foreslåede lov.

Ved »solarium«, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, forstås et anlæg bestående af en opsætning af en eller flere UV-lyskilder (strålekilder) med henblik på kosmetisk bestråling af personer. Begrebet solarium anvendes således som udtryk for den samlede UV-strålekilde, som brugerne af solarieret udsættes for.

I denne lov forstås en UV-lyskilde som en enhed, der på elektrisk basis udsender UV-lys af typen UVA og UVB (ultraviolet stråling) med bølglængder større end 250 nm og mindre end 400 nm, som er modelleret efter solens stråler. Ved modelleret efter solens stråler forstås, at det lys, der på

elektrisk basis udsendes fra solarieret, ikke er identisk med solens lys, men en efterligning af en del af solens væsentligt større lysspektrum. Den overordnede sammensætning af UV-lyskilden er forskellig afhængig UV-type. For en nærmere beskrivelse af UV-typer henvises til § 2, stk. 1, nr. 5-8.

Ved »solcenter«, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, forstås enhver lokalitet, hvor der stilles solarier til rådighed for offentligheden med henblik på kosmetisk brug af UV-lys. Begrebet solcenter skal således forstås i bredeste forstand. Et rum i f.eks. en idrætshal, et hotel eller et motionscenter, hvor der stilles solarier til rådighed for brugerne af idrætshallen eller hotellets og motionscentrets kunder, vil således være omfattet.

Ved »bemandet solcenter«, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, forstås et solcenter, hvor der fysisk er én eller flere ansatte til stede på lokaliteten. Det betyder, at minimum én ansat skal være fysisk til stede i det tidsrum, hvor solarier, der afgiver lys af UV-type 1 og 2, er tilgængelige for brugerne. Ved ansat forstås en person i et ansættelsesforhold eller i en frivillig stilling. Det er således uden betydning, om der er tale om lønnet eller ulønnet beskæftigelse. Personer, der driver selvstændig virksomhed, er også omfattet. Begrebet 'selvstændig' omfatter tillige den selvstændiges medhjælpende ægtefælle. Begrebet ansat skal således forstås i bredeste forstand.

Ved »utilsigtet bestråling«, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, forstås bestråling af solariebrugerens ud over den bestråling, som brugeren af solarieret forventer i forhold til den indstillede dosering, jf. § 5, stk. 1, nr. 3, og som er forårsaget af fejl eller mangler i solarierets opsætning, manglende vedligeholdelse eller forkert brug. Det kan for eksempel være fejl i apparaturet, herunder fejl i timeren eller timerfunktionen. Ved utilsigtet bestråling forstås også enhver bestråling af personer i nærheden af et solarium, der anvendes af en solariebruger.

Solarier opdeles efter denne lov i fire UV-typer, som er defineret ud fra strålingsmængder ved forskellige bølglængder, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 5-8.

I tabel 1 er angivet de grænseværdier, der gælder for de fire UV-typers effektive strålingsintensitet vægtet i forhold til det spektrum for rødmepåvirkninger (erytemiske spektrum), der fremgår af tabellen i bilag 1 til loven.

Tabel 1. Grænseværdier for UV-typers strålingsintensitet

UV-type	Effektiv udstråling W/m ²	
	250 nm < λ ≤ 320 nm	320 nm < λ ≤ 400 nm
1	< 0,000 5	> 0,15
2	0,000 5 – 0,15	> 0,15
3	< 0,15	< 0,15
4	> 0,15	< 0,15

λ er bølglængden af strålingen

Tabellen er gengivet fra DS/EN 60335-2-27:2010 med tilladelse fra Fonden Dansk Standard. Oversættelsen er foretaget af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Når man i praksis skal konstatere, hvilken af de fire UV-typer et solarium skal anses at tilhøre, foretages der for hver enkelt bølglængde (i området 250-400 nm) en måling af solarierets strålingsintensitet (målt i W/m²). Måleresultaterne

for hver enkelt bølglængde multipliceres herefter med den vægtningsfaktor, der i bilag 1 til loven er angivet for den pågældende bølglængde i det erytemiske spektrum. Herefter sammenlægges den vægtede værdi af strålingen af alle bøl-

gelængderne i området større end eller lig med 250 nm og mindre end eller lig med 320 nm (UVB), ligesom den vægtede værdi af strålingen af alle bølgelængderne i området større end 320 nm og mindre end eller lig med 400 nm (UVA) sammenlægges. Solariets UV-type bestemmes ved at sammenholde den samlede vægtede sum af solariets udstråling i hvert af disse områder (UVA og UVB) med grænseværdierne i tabel. 1.

For en yderligere beskrivelse af forskellen på de forskellige UV-typer henvises til de specielle bemærkninger til § 3, stk. 1-3.

Definitionen af de fire UV-typer er identisk med definitionerne i bilag BB og afsnit 32.101 i standard EN 60335-2-27.

Til § 3

Lovforslagets § 3 fastsætter bestemmelser for hvilke typer solarier, en indehaver eller forpagter må anvende i henholdsvis bemandede og ubemandede solcentre.

Lovforslagets § 3, stk. 1, fastsætter, at det er tilladt at anvende solarier af UV-type 3 i bemandede og ubemandede solcentre, mens lovforslagets § 3, stk. 2, fastsætter, at det kun er tilladt at anvende UV-type 1 og UV-type 2 i bemandede solcentre.

Der henvises til lovforslagets § 4, stk. 2, hvorefter ministeren for sundhed og forebyggelse bemyndiges til at fastsætte krav til uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre med UV-type 1 og UV-type 2 og til ansattes rådgivning af solariebrugere.

Med lovforslagets § 3, stk. 3, fastsættes et forbud mod anvendelse af solarier af UV-type 4 i solcentre.

Reguleringen i § 3, stk. 1-3, af anvendelsen af UV-typerne er udtømmende. Det betyder, at det ikke vil være tilladt at anvende solarier, der falder uden for de i § 2, stk. 1, nr. 5-8, nævnte solarietyper, eller som består af en kombination af disse, idet der henvises til dispensationsbestemmelsen i § 3, stk. 4.

Solarier af UV-type 4 har en højere grad af UV-B stråling end de øvrige solarietyper. Det betyder, at risikoen for at få forbrændinger ved brug af UV-type 4 er højere. Det vurderes på den baggrund, at det af sundhedsmæssige årsager ikke er berettiget at anvende denne type solarier i offentligt tilgængelige solcentre og lignende steder med henblik på kosmetisk brug. Særligt ikke når der findes andre og mindre farlige solarietyper. Det bemærkes, at solarier af UV-type 4 ifølge standard EN 60335-2-27 er påtænkt til brug efter lægelig rådgivning.

Solarier af UV-type 1 og UV-type 2 har en mindre grad af UV-B stråling end UV-type 3 solarier. UV-B stråling har ca. 1000 gange større evne til at fremkalde rødme og forbrænding end samme mængde UV-A stråling, hvorfor det vurderes, at der er en forøget risiko for, at solariebrugeren vil udsætte sig for en samlet større stråling ved ophold i UV-type 1 og UV-type 2 solarier som følge af, at der fremkommer rødme på et senere tidspunkt. Da den samlede livstidseksponering for UV-lys vurderes at være hovedårsag til hudkræft, og der er risiko for længere tidsmæssig eksponering med de

to typer solarier, fastsættes derfor en regel om, at UV-type 1 og UV-type 2 solarier alene må benyttes i bemandede solarier, hvor brugeren af solariet kan få vejledning i brugen. Det bemærkes, at solarier af UV-type 1 og UV-type 2 ifølge standard EN 60335-2-27 er påtænkt til brug i solcentre, skønhedsklinikker og lignende lokaler under tilsyn af behørigt uddannede personer.

Med § 3, stk. 4, fastsættes, at ministeren for sundhed og forebyggelse efter forhandling med erhvervs- og vækstministeren kan dispensere fra kravene i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1-4, og § 5, stk. 2, når solariet på anden måde sikrer en forbedret beskyttelse af solariebrugere.

Dispensationen gives efter forhandling med erhvervs- og vækstministeren, da lavspændingsdirektivet hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort (Sikkerhedsstyrelsen), og idet Sikkerhedsstyrelsen er kontrolmyndighed. I forhold til solarier, der er omfattet af maskindirektivet, indhentes også en udtalelse fra beskæftigelsesministeren, da maskindirektivet hører under Beskæftigelsesministeriets ressort (Arbejdstilsynet).

Bestemmelsen indebærer, at der efter en konkret vurdering kan dispenseres fra de specifikke krav fastsat i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1-4, og § 5, stk. 2, idet der henvises til § 2, nr. 5-8, om en definition af UV-typer, såfremt en fabrikant eller importør af et solarie, der ikke lever op til et eller flere af de førnævnte materielle krav, kan dokumentere, at det pågældende solarie opfylder de tekniske sikkerhedskrav, der stilles i den bekendtgørelse, der gennemfører enten maskindirektivet eller lavspændingsdirektivet, som betingelse for markedsføringen af solariet. For maskindirektivet og lavspændingsdirektivet henvises til afsnit 3.

De i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1-4, og § 5, stk. 2, fastsatte krav er affattet med udgangspunkt i standard EN 60335-2-27. Standarden er harmoniseret i henhold til lavspændingsdirektivet, ligesom standardens bestemmelser anvendes som grundlag for vurderingen af det sikkerhedsmæssige niveau i henhold til efterlevelsen af maskindirektivet. Det må dog som udgangspunkt antages, at et solarie, der opfylder sikkerhedskravene i den bekendtgørelse, der gennemfører maskindirektivet eller lavspændingsdirektivet, selvom det pågældende solarie ikke overholder en eller flere af bestemmelserne i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1-4, og § 5, stk. 2, (dvs. at solariet på disse områder heller ikke er i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27) vil give solariebrugere en tilsvarende beskyttelse mod de sundhedsskadelige virkninger ved anvendelsen af solarier, som opfylder de materielle krav fastsat i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1-4, og § 5, stk. 2.

Bestemmelsen er medtaget for at tage højde for udviklingen inden for solarier med henblik på at sikre muligheden for at anvende den nyeste teknologi på området, som vil kunne sikre en forbedret beskyttelse af solariebrugere. Der skal derfor ved den konkrete vurdering af, om der skal meddeles dispensation, tages hensyn til, om det pågældende solarium må antages at sikre en forbedret beskyttelse af solariebrugere. I den forbindelse indgår kontrollenssyn.

Det bemærkes, at det i praksis som hovedregel kun vil være fabrikanten eller importøren af en solariemodell, der har mulighed for at levere den nødvendige dokumentation, og som derfor vil have mulighed for at få en generel dispensation fra et eller flere af disse krav for en bestemt solariemodell. Sikkerhedsstyrelsen vil på sin hjemmeside offentliggøre en liste over solariemodeller, der har opnået dispensation således, at den enkelte indehaver eller forpagter har mulighed for at konstatere, om det er lovligt at anvende et solarium af den pågældende modell i et solcenter.

Til § 4

I lovforslagets § 4, stk. 1, fastsættes, at en eller flere ansatte i bemandede solcentre skal have gennemgået uddannelse og træning. Kravet er i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, hvorefter solarier af UV-type 1 og UV-type 2 er påtænkt til brug i solcentre, skønhedsklinikker og lignende lokaler under tilsyn af behørigt uddannede personer. For en beskrivelse af UV typer henvises til bemærkningerne til § 3, stk. 1-3.

Med lovforslagets § 4, stk. 2, bemyndiges ministeren for sundhed og forebyggelse til at fastsætte regler om krav til uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 eller UV-type 2 og krav til ansattes rådgivning af solariebrugere. Med bestemmelsen er det hensigten i bekendtgørelsesform at stille krav i forhold til de ansattes kompetencer til at kunne rådgive den enkelte bruger om korrekt brug, helbredsrisiko og mulige skader, ligesom det er hensigten at fastlægge en rådgivningspligt overfor solariebrugere for ansatte i bemandede solcentre med solarier af UV-type 1 og 2, herunder nærmere krav til de ansattes rådgivning i form af få væsentlige anbefalinger vedrørende korrekt brug, helbredsrisiko og mulige skader ved brug af solarieret.

Endelig er det hensigten at fastsætte en forpligtelse til, at indehaveren eller forpagteren, der stiller et solarium til rådighed, skal kunne fremlægge dokumentation for, at et solcenter med UV-type 1 og UV-type 2 solarier er bemandedt med ansatte, som opfylder de i medfør af § 4, stk. 2, fastsatte krav til uddannelse og træning.

De i medfør af § 4, stk. 2, udstedte krav om uddannelse og træning af ansatte og om ansattes rådgivning af solariebrugere forventes at tage udgangspunkt i det verserende standardiseringsarbejde vedrørende uddannelse og træning af ansatte i solcentre og ansattes rådgivning af solariebrugere i regi af TC 412, der er en komite under CEN (European Committee for Standardization). Der er i dette regi planlagt i alt tre standarder for træning og uddannelse af ansatte i bemandede solcentre og for ansattes rådgivning af solariebrugere, henholdsvis EN 16489 om krav til og vurdering af ansatte i solarier, EN 16489-2 om nødvendige kvalifikationer og kompetencer for ansatte i solcentre og EN 16489-3 om krav til serviceudbud i solarier. I øvrigt kan det bemærkes, at standarden EN 16489 om krav til og vurdering af ansatte i solarier i videst muligt omfang ventes at ville tage udgangspunkt i en træningsmanual udstedt af ESA (European Sunlight Association).

Det forventes, at standarderne om uddannelse og træning af ansatte i solcentre og ansattes rådgivning af solariebrugere tidligst vil træde i kraft ultimo 2014. Herefter vil der blive udarbejdet regler i medfør af bemyndigelsen i § 4, stk. 2. Kravene om uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 og af UV-type 2 og om ansattes rådgivning af solariebrugere, jf. § 4, stk. 2, vil først træde i kraft med bekendtgørelsens ikrafttræden. Derimod vil kravene til bemandede solcentre, jf. § 3, stk. 2, træde i kraft ved lovens ikrafttræden, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 10, stk. 1.

Til § 5

Lovforslagets § 5 fastsætter bestemmelser om forhold som en indehaver eller forpagter skal sikre er opfyldt for, at solarium må anvendes i et solcenter. Det gælder blandt andet hvilke typer solarier, der må anvendes, og på hvilke vilkår. Lovforslaget indebærer, at den nævnte personkreds har pligt til at vedligeholde solarierne, så de til enhver tid overholder de i § 5, stk. 1, fastsatte krav til udstråling, timer og mærkning og de i § 3, stk. 1-3, fastsatte krav til UV typer.

Med lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1, fastsættes, at den effektive udstråling fra solarieret ikke må overstige $0,3 \text{ W/m}^2$ vægtet efter det spektrum for rødmepåvirkninger (erytemiske spektrum), der fremgår af tabellen i bilag 1 til loven, og som angiver en vægtningsfaktor for hver bølglængde i det erytemiske spektrum. Den maksimale grænseværdi gælder uanset hvilken UV-type, der er anvendt, jf. § 2, stk. 1, nr. 5-8.

Når man i praksis skal konstatere, om et solariums udstråling overholder den i bestemmelsen foreslåede maksimale grænseværdi på $0,3 \text{ W/m}^2$, foretages der for hver enkelt bølglængde (i området 250-400 nm) en måling af solarierets strålingsintensitet (målt i W/m^2). Måleresultaterne for hver enkelt bølglængde multipliceres herefter med den vægtningsfaktor, der i tabellen i bilag 1 til loven er angivet for den pågældende bølglængde i det erytemiske spektrum. Den vægtede værdi af strålingen af alle bølglængderne (i området 250-400 nm) sammenlægges herefter, og den samlede sum angiver den vægtede værdi af solarierets udstråling, som ikke må overstige grænseværdien på $0,3 \text{ W/m}^2$.

Den fastsatte maksimale grænseværdi er identisk med standard EN 60335-2-27, afsnit 32.101 og figur 101. Dermed er kravet til den effektive udstråling fra solarier fastsat på baggrund af anbefalingen fra Scientific Committee on Consumer Products, der er en videnskabelig komite nedsat af EU-Kommissionen.

Et solarium kan have flere typer UV-lyskilder og med lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2, fastsættes, at solarier, der anvender lysrør, skal være mærket med UV-type og ækvivalenskodeområde, der angiver, hvilke typer lysrør, der skal anvendes i det enkelte solarium. Videre fastlægges, at solarier, der anvender andre UV-lyskilder end lysrør, skal være mærket med UV-type og en typeangivelse af UV-lyskilder, der anbefales anvendt.

Kravene til mærkning er fastsat i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, jf. standardens afsnit 7.1, og vil i et vist omfang gøre det muligt for kontrolmyndigheden at foretage en umiddelbar kontrol af, om det enkelte solarium opfylder kravene til udstråling og UV-type.

Det må imidlertid forventes, at mærkningen kan være forsvundet på nogle solarier. I de tilfælde er det hensigten, at mærkningskravet vil kunne anses for opfyldt, hvis der kan fremvises en erklæring fra fabrikanten vedrørende det pågældende solariums UV-type. Hvis et solarium er ombygget, vil mærkningskravet være opfyldt, hvis den, der har ombygget det pågældende solarium og afgivet ny overensstemmelseserklæring, har påført solariet ny mærkning af ækvivalenskodeområde og UV-type. Mærkning af UV-type vil kunne erstattes af en erklæring fra ombyggeren vedrørende det pågældende solariums UV-type.

Med lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 3, fastsættes krav om, at solariet skal være udstyret med en timer eller timerfunktion, som brugeren af solariet skal kunne indstille i overensstemmelse med fabrikantens doseringsplan eller tilsvarende anvisning, og som afbryder UV-lyset senest når eksponeringstiden overstiger 110 procent af den værdi, som timeren eller timerfunktionen er indstillet til. Det vil sige, at solariet skal afbrydes automatisk ved fejl i timeren eller timerfunktionen.

Timerfunktionen kan være en integreret del af solariets styresystem. Kravet vil være med til at sikre, at solariebrugeren sikres mod forbrænding ved svigt i timeren.

I lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 4, fastsættes, at timeren eller timerfunktionen skal sikre, at solariet afbrydes senest, når den samlede stråledosis på 800 J/m² er opnået.

Kravene i § 5, stk. 1, nr. 3 og 4, er i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, afsnittene 22.105 og 22.106.

For at hindre at personer, der selv vælger at lade sig udsætte for UV-lys i kosmetisk øjemed, herved kommer til at udsætte andre personer for bestråling, stiller lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 5, krav om, at solariet skal være placeret og afskærmet på en sådan måde, at ingen utilsigtet kan blive udsat for solariets stråling. Det vil sige, at ingen personer udover selve brugeren af solariet må blive udsat for nogen former for bestråling. Det bemærkes, at særligt øjets udsættelse for UV-lys på grund af øjets følsomhed kan frembringe en sundhedsmæssig risiko for den pågældende, der er i nærheden af et tændt solarium.

For at sikre at brugeren af solariet har mulighed for at beskytte øjnene mod UV-stråling, fastsætter lovforslagets § 5, stk. 2, krav om, at brugeren til enhver tid skal have adgang til beskyttelsesbriller.

Med lovforslagets § 5, stk. 3, fastsættes specifikke krav til beskyttelsesbrillernes filtreringsegenskaber (maksimale grænseværdier for »transmission«) ved forskellige bølglængder med henblik på tilstrækkelig beskyttelse af øjnene forfra og fra siden samtidigt med, at de tillader tilstrækkeligt lys at trænge igennem, så brugeren af solariet kan se igennem dem. Bestemmelsen er i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, afsnit 32.102 og tabel 101.

Kravet om, at brugeren af solariet skal kunne se igennem beskyttelsesbrillerne, er medtaget for at undgå situationer, hvor solariebrugeren tager beskyttelsesbrillerne af i det tidsrum, solariet anvendes, for at kunne orientere sig.

Kravet om at stille beskyttelsesbriller, der opfylder de fastsatte krav til filtreringsegenskaber ved forskellige bølglængder, til rådighed for solariebrugeren, betragtes som opfyldt, hvis solcentret enten stiller de lovmedholdige beskyttelsesbriller gratis til rådighed eller mod betaling sælger dem til solcentrets brugere.

Med lovforslagets § 5, stk. 4, stilles der krav om, at der ophænges en let forståelig betjeningsvejledning for solariet på et synligt sted. Betjeningsvejledningen skal omfatte producentens instruktion i brugen af apparatet.

I medfør af § 5, stk. 5, har den indehaver eller forpagter, der stiller et solarium til rådighed for offentligheden, pligt til at sikre, at der på en fremtrædende plads i solcentret er op hængt synlig skiltning med oplysning om generelle sundhedsråd ved brug af solarier. Rådene vil blandt andet omfatte vejledning om, i hvilke tilfælde brug af solarium helt frarådes samt de sundhedsmæssige risici forbundet med brug af solarier.

Ved fremtrædende plads forstås en placering, som brugeren af solariet som noget af det første vil være opmærksom på. En fremtrædende plads kan f.eks. være en placering i nærheden af indgangspartiet eller betalingsfunktionen, som er umiddelbart synlig for brugeren.

Sundhedsstyrelsen udarbejder oplysningsmaterialet i form af enten skilte eller plakater med generelle sundhedsråd om brug af et solarium. Generelt set vil der i udformningen af skiltene blandt andet blive lagt vægt på, at skiltene er letforståelige og letlæselige. Det vil blandt andet sige, at solariebrugeren præsenteres for få, væsentlige anbefalinger.

De obligatoriske skilte kan erhverves gratis hos Sundhedsstyrelsen af den indehaver eller forpagter, der stiller solarier til rådighed.

Til § 6

I medfør af den foreslåede § 6, stk. 1, fastsættes en pligt til at registrere solcentre hos Sikkerhedsstyrelsen. Registreringspligten påhviler indehaveren eller forpagteren, der stiller et solarium til rådighed.

Registrering sker ved at indsende oplysninger til Sikkerhedsstyrelsen om adresse, navn og et eventuelt CVR-nummer på solcentret såvel som på den indehaver eller forpagter, der stiller solarier til rådighed i solcentret. Hvis de faktiske forhold, som er registreret, efterfølgende bliver ændret, har indehaveren eller forpagteren pligt til at opdatere registreringen ved at indsende de nye og korrekte oplysninger. Registreringen skal opdateres inden for en rimelig periode efter ændringen af de faktiske forhold. Hvad der anses for en rimelig periode, vil bero på en konkret vurdering. Der lægges i vurderingen vægt på, at de oplysninger, der skal opdateres, typisk vil være kendte for den registreringspligtige i god tid forud for ændringen af de tilgrundliggende faktuelle forhold. En opdatering, der er foretaget inden for 3 ka-

lenderdage efter ændringen af de faktiske forhold, vil som udgangspunkt betragtes som værende sket inden for en rimelig periode.

Registreringen er efter § 6, stk. 2, en betingelse for, at det er tilladt at stille solarier til rådighed for offentligheden.

Baggrunden for bestemmelsen er, at et krav om registrering af solcentre vil gøre det muligt at planlægge en mere effektiv kontrol, og at Sikkerhedsstyrelsen i dag ikke har kendskab til alle solcentre. Bestemmelsen vil også muliggøre en mere målrettet kommunikationsindsats overfor solariebranchen.

For eksisterende solcentre, hvor der ved lovens ikrafttrædelse stilles solarier til rådighed for offentligheden, fastsættes der i § 10, stk. 3, en overgangsbestemmelse, således at retsvirkningerne af manglende registrering for indehaveren eller forpagteren først træder i kraft 1. november 2014.

§ 6, stk. 3, angiver, at Sikkerhedsstyrelsen offentliggør en oversigt over de registrerede solcentre. Det er hensigten, at oversigten skal fremgå af Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

Til § 7

§ 7, stk. 1, bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen til at føre kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør af loven udstedte regler. Kontrollen udføres som en risikobaseret kontrol, hvor Sikkerhedsstyrelsen løbende kan tilrettelægge kontrollen ud fra en vurdering af de aktuelle risici og andre relevante forhold samt under hensyntagen til, hvor kontrollen vil have størst effekt i forhold til kontrolindsatsen.

I medfør af § 7, stk. 2, har indehaveren eller forpagteren, der stiller et solarium til rådighed for offentligheden, pligt til at give alle oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med udførelsen af Sikkerhedsstyrelsens kontrol. Sikkerhedsstyrelsen sikres endvidere adgang til at foretage målinger af solariers udstråling m.v. samt øvrige undersøgelser af solarier, der er nødvendige for Sikkerhedsstyrelsens udførelse af kontrol. Det vil f.eks. være nødvendigt at foretage kontrolmåling, hvis der efter en konkret vurdering af de foreliggende oplysninger ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at et solarium overholder kravene til maksimal udstråling eller UV-type.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Sikkerhedsstyrelsens vurdering, at der som udgangspunkt vil være tilstrækkelig sikkerhed for overholdelse af kravene, hvor der lysrør, der sidder i solarieret, i overensstemmelse med reglerne i den relevante standard IEC 61228, er mærket med en ækvivalenskode, som ligger inden for det ækvivalenskodeområde, som fremgår af et af fabrikanten påført mærke på solarieret. For så vidt angår solarier med andre UV-lyskilder end lysrør skal disse strålekilder svare til de UV-lyskilder, som fabrikanten ifølge mærkning på solarieret anbefaler anvendt.

Det bemærkes, at ændringer af solarier vil kunne påvirke solariernes egenskaber, herunder udstråling og spektralfordeling. Den mærkning af ækvivalenskodeområde, som den oprindelige fabrikant har påført et solarium, vil på den bag-

grund ikke i alle tilfælde kunne give tilstrækkelig sikkerhed for, at det ændrede solarium overholder kravene.

Der vil derfor kunne forekomme tilfælde, hvor ændring af et solarium medfører, at der efter en konkret vurdering – uanset at solarierets lysrør matcher solarierets ækvivalenskodeområde – ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at solarieret overholder f.eks. kravet til maksimal udstråling. En sådan sikkerhed vil dog kunne foreligge ved fremvisning af en overensstemmelseserklæring afgivet af den, der har ombygget solarieret, og denne samtidig har påført solarieret ny mærkning af ækvivalenskodeområde.

Der kan desuden forekomme tilfælde, hvor et solariums lysrør er skjult af paneler, hvorfor det ikke altid er muligt at kontrollere lysrørens ækvivalenskode uden at skille solarieret ad. Det kan derfor i visse tilfælde være nødvendigt at skille et solarium ad for at kontrollere, at kravene til solarier er overholdt.

I medfør af den foreslåede § 7, stk. 3, fastsættes, at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser efter denne lov er endelige. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser efter loven eller de i medfør af loven udstedte regler kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen i lovforslaget afskærer således som hovedregel muligheden for administrativ rekurs og fraviger derved det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter afgørelser kan påklages administrativt til højere myndighed. Afgørelser efter denne lov er imidlertid ikke egnet til administrativ rekurs, idet Erhvervs- og Vækstministeriet ikke besidder den nødvendige faglige ekspertise til at vurdere et indgreb.

Dette svarer i øvrigt til, hvad der i dag er gældende ret efter produktsikkerhedslovens § 34, hvorefter en kontrolmyndigheds afgørelser efter denne lov ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Hvis Sikkerhedsstyrelsen som omtalt i de almindelige bemærkninger afsnit 4.1. udsteder et påbud eller forbud efter produktsikkerhedslovens § 19 eller § 20, vil den, afgørelsen vedrører, dog efter produktsikkerhedslovens § 34, stk. 2, kunne forlange afgørelsen indbragt for domstolene.

Det foreslås i § 7, stk. 4, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige private virksomheder til at foretage de kontrolmålinger, som Sikkerhedsstyrelsen kan foretage i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsen betyder, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilrettelægge sin kontrolindsats så hensigtsmæssigt som muligt. I det omfang det f.eks. vurderes, at ressourceanvendelsen kan optimeres ved at lade en privat virksomhed foretage kontrolmålingerne, giver bestemmelsen således mulighed herfor. Den private virksomhed vil i den forbindelse skulle undergives myndighedernes kontrol.

Sikkerhedsstyrelsen er ikke i besiddelse af den specifikke faglige viden og de specialiserede måleinstrumenter, som er nødvendige ved udførelsen af en kontrolmåling. Det har derfor tidligere vist sig hensigtsmæssigt, at kontrolmålingerne i solcentrene blev udført af et konsulentfirma samtidig med, at en medarbejder fra Sikkerhedsstyrelsen var til stede. For at effektivisere kontrollen er det hensigten, at et konsulent-

firma fremover på egen hånd vil kunne udføre kontrolmålinger i de solcentre, hvor Sikkerhedsstyrelsen på baggrund af en konkret vurdering af de foreliggende oplysninger beslutter, at der skal foretages kontrolmålinger. Konsulentfirmaet vil således ikke skulle træffe beslutning om, i hvilke solcentre der skal foretages kontrolmålinger.

Ved bemyndigelse af en privat virksomhed til at varetage de nævnte kontrolbeføjelser, skal det fremgå entydigt af bemyndigelsesbeskrivelsen, hvor langt bemyndigelsen rækker. Det kan være ved beskrivelse af antallet af solarier, der skal kontrolleres, antallet af solcentre, hvor der skal foretages kontrolbesøg, hvilke typer undersøgelser, der skal udføres, og lignende information.

Med lovforslagets § 7, stk. 5, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om kontrolmåling af solarier. Det er hensigten i medfør af bestemmelsen at fastsætte nærmere krav til måleinstrumenter og målemetoder i forbindelse med kontrolmålinger i solcentre af solariers udstråling og UV-type. Det forventes, at de i medfør af § 7, stk. 5, udstedte regler vil tage udgangspunkt i standarden EN 60335-2-27, men at kravene dog vil blive justeret for at tage højde for, at kontrolmålingerne ude i solcentrene ikke vil blive udført under samme kontrollerede laboratorieforhold bl.a. i relation til spændingsforholdene, som standarden forudsætter.

Til § 8

I medfør af den foreslåede § 8, stk. 1, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven, eller regler, som er udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Lovforslaget indebærer blandt andet, at skriftlige henvendelser m.v. til myndigheden om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til myndigheden på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheder må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer lovforslaget, at meddelelser m.v. til eller fra myndigheden, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Af reglerne, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndigheden, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Det er tanken at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at den registrering, som et solcenter, jf. § 6, stk. 1, skal foretage, skal ske i et digitalt selvbetjeningssystem.

Endvidere er det tanken at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation i øvrigt til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt, f.eks. pr. e-mail.

Ved henvendelser til Sikkerhedsstyrelsen kan myndigheden stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette myndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I reglerne, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der blandt andet fastsættes regler om, at myndigheden kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser m.v., til virksomhedens eller personens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

I reglerne kan der fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I reglerne kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation.

Som udgangspunkt gælder, at det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, ikke kan føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Fritagelsesmuligheden tænkes blandt andet anvendt i forbindelse med visse typer af sager, der omfatter store mængder dokumentation og eventuelt tegningsmateriale. Dette materiale kan kræve særligt udstyr at scanne og printe, og det kan derfor være hensigtsmæssigt, at der ikke er krav om, at det indsendes digitalt. Der vil derfor i reglerne blive fastsat en fritagelse således at indsendelse af dokumentation og tegninger m.v., der kræver særligt udstyr at scanne og printe samt følgebrev, i visse typer af sager fortsat kan indsendes på papir.

Derudover skal det bemærkes, at den kommunikation, der er mellem et solcenter og kontrolmyndigheden, når kontrolmyndigheden er på undersøgelse i solcentret, fortsat vil kunne foregå på stedet. Dette både i forhold til forevisning af le-

gitimation og eventuelt udlevering af dokumenter under undersøgelsen.

Reglerne i lovforslagets § 7, stk. 3, vedrørende klageadgang finder ligeledes anvendelse i forhold til klager over afslag på fritagelse fra obligatorisk digital kommunikation.

Efter lovforslagets § 8, stk. 2, kan der i reglerne specificeres krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Som omtalt ovenfor i bemærkningerne til § 8, stk. 1, er det tanken at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at den registrering, der skal ske af et solcentre, jf. § 6, stk. 1, skal ske i et digitalt selvbetjeningssystem.

Lovforslagets § 8, stk. 3, fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden, dvs. når myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at en overtrædelse af henholdsvis § 3, stk. 1-3 om anvendelse af UV-typer i henholdsvis ubemandede og bemandede solcentre, § 5, stk. 1, nr. 1, om maksimale grænseværdier for udstråling, § 6, stk. 1, 1. pkt., om solcentrenes registreringspligt, og § 10, stk. 4, 2. pkt., om en informationspligt for indehaveren eller forpagteren i bemandede solcentre, der stiller et UV-type 4 solarium til rådighed, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 1, indebærer, at en indehaver eller forpagter kan pålægges bødestraf ved overtrædelse af de ovenfor nævnte bestemmelser i loven.

Strålingens potentielt kræftfremkaldende og øvrige sundhedsskadelige virkninger er direkte relateret til den modtagne stråledosis, der samlet set er en konsekvens af strålingens styrke og varighed. Da den enkelte solariebruger ikke vil være i stand til blandt andet at afgøre, hvorvidt strålingens styrke overholder de med lovforslaget fastsatte maksimale grænseværdier, og da brugeren derfor må have tillid til, at UV-lyskilden og dermed udstrålingens styrke er lovmedholdig, betragtes en overtrædelse af § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1, og § 10, stk. 4, 2. pkt., som værende af alvorlig karakter. I

den forbindelse skal det understreges, at den potentielle fare for en solariebrugers sundhed og sikkerhed ikke nødvendigvis skal have været konkret til stede i den enkelte sag. Det vil være tilstrækkeligt, at den ansvarlige gennem sine handlinger eller undladelser har fremkaldt en potentiel risiko for brugerens sundhed og sikkerhed, idet den pågældende ved at undlade at lade sig registrere har hindret eller vanskeliggjort Sikkerhedsstyrelsens arbejde.

På ovenstående baggrund forudsættes det, at en overtrædelse af lovens materielle krav i § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1, og § 10, stk. 4, 2. pkt., fremover i normalsituationer i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde på 15.000 kr. I andegangstilfælde og i tredjegangstilfælde af overtrædelse af bestemmelserne forudsættes bøderne i normalsituationer udmålt til henholdsvis 20.000 kr. og 25.000 kr. Videre forudsættes det, at en overtrædelse af lovens formalitetskrav i § 6, stk. 1, 1. pkt., om en registreringspligt straffes med bøde på 5.000 kr.

Det tilsigtes, at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade eller betydelig risiko herfor, f.eks. svær forbrænding og/eller en meget risikabel stråledosis, kan blive tale om en større bøde.

Ved udmåling af bødestrafen, skal der lægges vægt på, at bøderne skal stå i et passende forhold til den farlige situation, som overtrædelsen af reglerne har medført. Derudover skal blandt andet antallet af forekomne skader, forhøjet helbredsrisiko, gentagen overtrædelse af reglerne og virksomhedens omsætning samt andre relevante forhold kunne tillægges vægt ved udmålingen af den konkrete bøde.

Det skal betragtes som en skærpende omstændighed ved udmåling af den enkelte bøde, hvis en overtrædelse er begået forsætligt eller groft uagtsomt, eller om overtrædelsen er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje for den pågældende selv eller andre, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene er tilsigtet.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat – også i andre tilfælde end de, hvor ovennævnte skærpende omstændigheder gør sig gældende – bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

I § 9, stk. 2, fastsættes en bemyndigelse til ministeren for sundhed og forebyggelse til at kunne fastsætte regler om bødestraf for overtrædelse af de i medfør af § 4, stk. 2, udstedte forskrifter om fastsættelse af krav til uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre og ansattes rådgivning.

Det er hensigten, at bødeniveauet for en overtrædelse af de i medfør af § 4, stk. 2, udstedte materielle krav til uddannelse og træning af ansatte fastsættes til 15.000 kr., 20.000 kr. og 25.000 kr. i normalsituationer for henholdsvis første-, anden- og tredjegangstilfælde. Videre er det hensigten i

medfør af § 4, stk. 2, at fastsætte et formelt krav for ansatte om fremvisning af dokumentation for korrekt uddannelse og træning. Bødeniveauet for en overtrædelse af det i medfør af § 4, stk. 2, udstedte formalitetskrav om at kunne fremvise denne dokumentation bør i lighed med lovens formalitetskrav vedrørende registrering fastsættes til 5.000 kr.

§ 9, stk. 3, indebærer, at også selskaber, foreninger, offentlige myndigheder, herunder kommuner, m.v. (juridiske personer) efter reglerne i straffelovens 5. kapitel kan pålægges bødestraf ved overtrædelse af lovens § 3, stk. 1-3, § 5, stk. 1, nr. 1, § 6, stk. 1, 1. pkt., og § 10, stk. 4, 2. pkt.

Til § 10

Det foreslås i § 10, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. august 2014.

I § 10, stk. 2, fastsættes en overgangsbestemmelse, hvorefter ministeren for sundhed for forebyggelse fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 4 om, at én eller flere ansatte i bemandede solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 og 2, skal have gennemgået uddannelse og træning.

Ikrafttrædelsestidspunktet for lovens § 4 vil blive fastsat i den i medfør af § 4, stk. 2, udstedte forskrift om fastsættelse af krav til ansattes uddannelse og træning og til ansattes rådgivning af brugeren af solarieret. Forskriften vil blive udstedt, når de i bemærkningerne til § 4, stk. 2, nævnte standarder om uddannelse og træning foreligger. Kravene om uddannelse og træning af ansatte i bemandede solcentre, der anvender solarier af UV-type 1 og UV-type 2 og om ansattes rådgivning af solariebrugerne, vil således først træde i kraft med forskriftens ikrafttræden.

Det betyder, at kravet om, at minimum én ansat i bemandede solcentre, der stiller UV-type 1 og 2 til rådighed, skal have gennemgået uddannelse og træning samt kravet om ansattes rådgivning af solariebrugerens først vil træde i kraft, når de nærmere regler om uddannelse og træning m.v. foreligger i bekendtgørelsesform.

I § 10, stk. 3, fastsættes en overgangsbestemmelse for indehaveren eller forpagteren, der stiller et solarium til rådigh-

hed ved lovens ikrafttrædelse, således at retsvirkningerne ved manglende registrering i § 6, stk. 2, først finder anvendelse tre måneder efter, at loven er trådt kraft. Ved en sådan omstillingsperiode imødegås utilsigtede lukninger af solcentre på grund af ukendskab til registreringspligten. Indehaveren eller forpagteren kan således drive solcentervirksomhed uden at være registreret frem til den 31. oktober 2014.

I § 10, stk. 4, fastsættes en overgangsbestemmelse for solarier af UV-type 4, der stilles til rådighed for offentligheden i bemandede solcentre, og som var anskaffet ved lovens ikrafttrædelse.

Indehaveren eller forpagteren, der allerede ved lovens ikrafttræden har erhvervet et solarium af UV-type 4, kan således stille det pågældende solarie til rådighed for offentligheden. Det er imidlertid et krav, at indehaveren eller forpagteren informerer solariebrugerens om, at det ikke er tilrådeligt at bruge et solarium af UV-type 4 uden forinden at have modtaget lægelig rådgivning om brugen af et UV-type 4 solarium.

Informationspligten vurderes opfyldt, når indehaveren eller forpagteren har sikret, at der er ophængt skiltning herom på et synligt sted i umiddelbar nærhed af UV-type 4 solarieret. Ved et synligt sted forstås i denne sammenhæng en fremtrædende plads i nærheden af betalingsfunktionen, ved eller på indgangspartiet til selve solarieret af UV-type 4 eller umiddelbart ved siden af sådanne typer solarier. Informationspligten vurderes også at være opfyldt, når indehaveren, forpagteren eller de ansatte mundtligt har oplyst solariebrugerens om, at brug af et UV-type 4 solarie ikke bør finde sted, uden at brugeren af solarieret har modtaget forudgående lægelig rådgivning om brugen af et UV-type 4 solarium.

Overgangsbestemmelsen er medtaget af hensyn til den indehaver eller forpagter af et bemandede solcenter, der ved lovens ikrafttræden har erhvervet et eller flere solarier af UV-type 4.

Til § 11

Bestemmelsen angiver lovens territoriale gyldighed.